

ske, det svenske og det tyske elnet, hvorved mulighederne for udveksling af energi i vindsvage perioder følger med som en »gratis« sidegevinst. For den danske vindmølleindustri og for danske entreprenørvirksomheder er det endelig af stor betydning, at der skabes et hjemmemarked for udvikling af både møller og byggeteknik. Der tænkes her også på ny teknik med hensyn til bygning af fundamenter på større havdybder – et område, hvor der arbejdes med nye teknikker, som kan skabe nye markeder for danske virksomheder, hvis der bliver mulighed for at hente erfaringer og ekspertise gennem udbygning i de nævnte områder.

Ad 2

Som påpeget af repræsentanter fra den samlede energibranche på den såkaldte »Energy Camp 04« er der behov for en ambitiøs samfundsmæssig målstyring, hvis energisektoren også i fremtiden skal bidrage til dansk eksport. Sektoren samles derfor om endnu mere vidtrækkende målsætninger for udbygningen af den vedvarende energi frem mod 2025. Men uanset tidsperspektivet er tankegangen den samme: Udviklingen må drives frem via ambitiøse målsætninger, som skal fastsættes her og nu. I så fald dokumenterer energisektorens eget oplæg, at der er enorme perspektiver for udvikling og samarbejde blandt branchens forskellige aktører. Eksempelvis forestiller man sig i 2025 at kunne femdoble eksporten af dansk energiteknologi og at kunne dække 25 pct. af transportsektorens energiforbrug med »venzin«, som er vindmøllestrøm omdannet til brændstof til biler.

En vigtig forudsætning for i praksis at nå målet – 40 pct. af det danske forbrug af el i form af varig energi – er, at der sker en kraftig udvikling af det overordnede transmissionsnet nationalt og internationalt, således at det bliver muligt effektivt at udnytte samspillet mellem de forskellige produktionsformer vindkraft, vandkraft, kraft baseret på biobrændsel og på de mere konventionelle brændsler alt efter vindforhold, vandmængder i magasinerne osv.

Ad 3

Regeringens klimapolitik er i uoverensstemmelse med Kyoto-protokollens krav om, at brugen af de såkaldte fleksible mekanismer, hvor landene køber sig til indfrielse af deres reduktionsforpligtelser i udlandet, alene måtte være et »supplement« til den nationale indsats. Regeringen stiller alene krav om, at indsatsen skal være »omkostningseffektiv« på helt kort sigt

– og i et helt snævert perspektiv. Konsekvensen er, at indenlandske reduktionsinitiativer stort set er opgivet. De danske udledninger af drivhusgasser vil ikke falde, men stige, og de midler, der bruges på indsatsen, skaber ikke vækst og beskæftigelse i Danmark. Både Rockwool Fonden og Ingeniørforeningen har derfor også kritiseret regeringens klimastrategi for at være alt for kortsigtet. Op til aftalen om Kyoto-protokollen var det danske synspunkt, at alle lande burde forpligtes til at klare 75 pct. af deres reduktionsforpligtelser nationalt netop for at undgå den form for manipulation, der i øjeblikket praktiseres fra VK-regeringens side. Dengang vandt SR-regeringens synspunkt bred tilslutning i Folketinget. Intet kan være mere naturligt end at sikre en sammenhæng mellem ord og handling – i det mindste i Danmark.

Ad 4

I VK-regeringens første finanslov fjernede man stort set samtlige bevillinger til forskning og udvikling på energiområdet. Efterfølgende er der som følge af langstrakte forhandlinger igen skabt økonomisk grundlag for disse aktiviteter. Men der er på ingen måde tale om en satsning af den størrelsesorden, der ville være fornuftig og fornøden, hvis Danmark for alvor skal bevare sin globale førerposition inden for en sektor, som også andre lande i stigende grad er nødt til at fokusere på.

Ad 5

Europas afhængighed af olie og gasimport øges markant de kommende årtier. Europa skal øge sin egen energiforsyningssikkerhed gennem øget forskning, udvikling og investeringer i vedvarende energikilder. Hermed kan man også fremme Lissabonprocessens målsætninger om øget vækst på et miljømæssigt bæredygtigt grundlag og skabe nye arbejdspladser i Europa. EU 15 havde i 2001 en dækning af energiforsyningen på 6 pct. fra vedvarende energikilder. EU har sat som mål, at vedvarende energi i 2010 skal udgøre 12 pct. af den samlede energiforsyning og 22 pct. af elforsyningen.

Danmark skal i EU arbejde for, at der afsættes flere midler til forskning og investeringer i vedvarende energikilder, og for, at målet for brug af vedvarende energikilder i EU øges til 25 pct. i 2010 af den samlede energiforsyning. Danmark har med sin store erfaring på VE-området gode forudsætninger for at spille en aktiv rolle i at fremme og sikre, at disse mål opfyldes.